

En un mes de guerra a Gaza assistim a una massacre sense precedents en què s'han superat totes les línies vermelles. L'exèrcit israelià ataca camps de refugiats, escoles, hospitals i centres de culte i ja s'ha superat de llarg el balanç de 10.000 morts, la majoria criatures i dones. Més de 2.000 estan desapareguts sota les runes i els que han sobreviscut s'enfronten a la fam, la set i les malalties. L'Estat d'Israel impedeix que hi hagi testimonis: no permet l'accés independent de la premsa internacional i està assassinant de manera sistemàtica els periodistes, fotògrafs, càmeres i professionals de la informació que hi viuen. I cada dia tenim menys ulls i veus a Gaza per explicar el que està passant.

Les bombes plouen sobre els civils, inclosos els periodistes. Almenys 51 dels nostres companys i companyes de Gaza han estat assassinats en aquest mes de guerra. En molts casos les bombes israelianes han caigut deliberadament sobre casa seva i han matat tota la seva família. Segons Reporters Sense Fronteres, hi ha hagut a més una destrucció deliberada, total o parcial, dels locals que acullen les redaccions de més de 50 mitjans de comunicació a la Franja de Gaza. Reporters Sense Fronteres inclou aquesta destrucció i l'assassinat de nou periodistes en l'exercici del seu treball en una denúncia per crims de guerra presentada al Tribunal Penal Internacional.

Fa uns dies Salman Al Bashir, periodista de Palestine TV, esclatava en una connexió en directe en conèixer la mort del seu company Mohammad Abu Hattab, amb tota la seva família, en un bombardeig israelià. Salman deia: "No aguantem més, estem exhausts. Som víctimes. L'única diferència entre nosaltres és l'hora de la mort: ens assassinen l'un darrere l'altre. I a ningú li importa la tragèdia i els crims que estem suportant a Gaza. No hi ha cap protecció per res ni per ningú". I s'arrencava el casc i l'armilla: "Aquest casc i aquesta armilla no protegeixen cap periodista: són eslàgans buits. Som víctimes, en directe. Víctimes que esperen l'hora que els matin. Mohammad estava treballant aquí fa mitja hora, i ara està mort amb la seva família en aquest mateix hospital".

El govern israelià amenaça de prohibir les emissions d'Al-Jazeera des del país i ha dit directament a les agències Reuters i France Press que no dona garanties per a la protecció dels seus equips dins de Gaza. Cosa que equival a una llicència per matar.

El secretari general de la Federació Internacional de Periodistes (FIP), Anthony Bellanger, va declarar fa uns dies: "El nombre de treballadors dels mitjans de comunicació que han perdut la vida en tres setmanes de conflicte no té precedents. Aquesta situació ha commocionat profundament periodistes arreu del món. Ningú pot contemplar el recompte de col·legues assassinats sense sentir un horror creixent. Això és senzillament inacceptable, i el govern israelià haurà d'assumir les seves responsabilitats".

No som indiferents al patiment de les nostres i els nostres col·legues a Gaza, estem horroritzades i sentim el deure d'expressar-los la nostra solidaritat. I també de recordar a l'opinió pública de casa nostra en quines condicions s'està informant d'aquesta guerra.

Prou assassinats de periodistes a Gaza.